

Marjetka Krapež

Nebo kot morje

Da sem pesem

Pesem
pomalem skljuva planet.

Potem zaspi v kamnu,
na njem stara kobilica cvrči
od jutra do noči.

Drevesu

Drevesu je lažje,
razcepi steblo
v jokajoč les,
zračne korenine
razraste v cvetu,
stanjša veje
do nevidnosti,
na najvišjo
hišico obesi,
posveti jo v
Viseči tempelj Pesmi,
vanjo ptice
in mimobežne bogove povabi.
Drevesu je lažje.

Lov

Lepota lova –
dotiki zatrkljajo,
slast si spodreca krilo,
strast poka z bičem –
na sledi sva si.

Ljubljenje

Še vsa s teboj,
komaj obse pripeta,
oslušujem
ljubljenje,
globlje je od tega,
kar nam dodaja narava.

Strast

Strast, neznano bitje od drugod,
te razpraska in ogrebe za črnim oknom,
po lastnih korakih se umikaš nazaj
k sebi neznancu,
padeš skozi režo tankovestnosti,
ne vidiš za tretje oko,
kje je glavna in kje zadnja postaja.

Ljubica

Gnala čez vse sem
svojo otipljivost.
Bolečina je zdrsnila
v vzdih preplačane.
Telo se je krušilo,
prelevilo v ovco,
ki trava jo ureže,
samo praznina zahoče.
In duša, pijana od
pavlihastih prividov,
je zategla ostala.

To ni za človeka.

Molitev mlade ženske

Gospod, daj da se ne
oblikujem po drugem kalupu,
da ne bom prazna posoda za tujko v sebi.
Daj mi spoznati,
da denar ustvarja iluzijo,
da je koža neprebojni jopič.
Naj bo moj spopad s svetom nedolžen
kot bitka z mlini na veter.
In naj me ne bo strah,
zaradi strahu jezero postane mlakuža.
Naj pazim na obleke dolžnosti
in naj ne puščam iz nečimrnosti
časa za vogalom.
Odpusti mi nasmeh neznancu
in divje rože na vrtu poželenja.
In ne odreci mi sinu in hčerki
uspavanke peti.
Utrdi me v veri,
da bom vedno
Zate, zanj in zase
edina izjema.
Amen.

Molitev stare ženske

Gospod, Ti veš,
da grem proti svoji samoti,
daj, da do konca verjamem
v legendo ljubezni.
Odpusti, ker sem svojo
večkrat zaprla
v trdnjavo za očmi.
Ti veš, da sem obstajala
z njegovimi prihodi in odhodi,
vmes sem se borila
s skrivnostjo in resnico;
morala sem se s hrbtom
obračati proti sebi.
In tisto spozabo pozabi.
Štej mi za dobro, da sem skrbno pazila
na ognjišče hrepenenja,
ob njem sem krpala rahločutnost
za sina in hčerko.
Nisem še dozorel sadež,
ni še vse postorjeno,
zato Te prosim
za milost časa. Zdaj
je čas edina izjema.
Amen.

Nebo kot morje

Nebo kot morje,
v samotni modrini,
se dviga nad zvezde,
pada v obzorje
kalive zemlje.
Morda je duša –
ne vseh, a mnogih –
iz obzorja in zvezd.